

Sosyalist Liseliler

4

Referanduma giderken Türkiye ve Liseler

Ortada bir kişinin hevesi, isteği, ya da "kaçıklığıyla" açıklanabilecek bir süreç bulunmuyor. Bu bakış açısı, içerisinde apolitizmi barındırıyor. Türkiye'de sağ geleneksel anlamda başkanlık sevdası taşımaktadır. Fakat...

6

İnsan bencil midir?

Sanılanın aksine bencilliğin insan doğasında var olduğu görüşü, adeta kanun niteliğinde bir görüş değildir. Bilim dünyasında herkes tarafından kabul görmemiş, ciddi tartışmalara sebep olan ve kusurları bulunan bir teoridir.

10

Meslek Liseleri kendi geleceğini kendileri belirlemek zorundadır

Meslek lisesi öğrencileri olarak bizlerin üniversiteye hakkımız her yıl farklı başlıklar altında incelenmektedir. Ek puanın kaldırılması gündemi...

Başkanlığa sırt çevir, Hayır Komitelerinde ÖRGÜTLEN!

- 3 Gündemde kalanlar
- 4 Memleket-Başkanlık
- 6 Röportaj
- 8 Kızıl
- 9 Kara
- 10 Meslek Lisesi
- 11 Liselerden Haberler
- 12 Sorularla Sosyalizm
- 13 Bilim
- 14 Sosyalist Liseliler

Merhaba

Bir dönemi geride bıraktık ve yeni bir döneme girmiş bulunuyoruz. AKP'nin her anlamda gericiği üzerimize saldırdığı bir dönem geçirdik. 15 Temmuz yalanlarıyla, proje okul sistemiyle, imamları derslere sokma çabalarıyla, gençliğin cemaatlerin eliyle ölüme itilmesiyle, bombalı saldırılar ve katliamlarla geçen bir dönem geride kaldı. Bugün ise yeni bir döneme başkanlık tartışmalarıyla giriyoruz. Dün karanlığa sırt çevirdiğimiz gibi bugün başkanlığa sırt çevireceğimizi peşinen söylüyoruz. Yeni dönemde umudu büyütmek için kolları sıvıyoruz!

Bu sayıda neler var?

Bu sayıda dosya konumuz başkanlık. Her ne kadar oy kullanmasak da memleketin gidişatını etkileyecek bu süreçte biz liseliler de sözümüzü söyleyeceğiz. Başkanlığın gençliğe geleceksizlik getireceğini biliyoruz ve bulunduğumuz her lisede Hayır Komitelerini örgütle-meye başlıyoruz!

Eğitim sayfasında; yaptıkları eylemle umudumuzu büyüten İzmir Fen Lisesi'nden arkadaşlarımızla röportaj gerçekleştirdik.

Kızıl-Kara bölümünde; kapitalizm ve sosyalizmde çocuk olmayı işledik. Bir tarafta Küba'nın dans eden ve gülümseyen çocukları, diğer tarafta ise Ensar vakfında tecavüze uğrayan çocuklar duruyor...

Bilim sayfasında ise "İnsan bencil midir?" sorusunu yanıtladık. Bencilliğin ve bireysel çıkarın pohpohlandığı bu dönemde, insanın bencil olmadığı gerçeğini hatırlatmamız gerektiğini düşündük.

Sosyalist Liseliler yeni dönemde yüzünü aydınlanmaya, sırtını ise gericiğe ve başkanlığa dönecektir!

Sosyalist Liseliler Yayın Kurulu

BİZİ TAKİP EDİN

sosyalistliseliler

@sosyalistlise

sosyalistlise

1 Ocak

Yılbaşı gecesi, İstanbul Ortaköy'de bulunan ünlü gece kulübünde gerçekleşen, IŞİD'in üstlendiği silahlı saldırıda 39 kişi hayatını kaybetti. Saldırı öncesi Diyanet İşleri Bakanlığı ve AKP'li çevrelerce yılbaşı kutlamalarının hedef gösterilmesi tepkileri artırdı. Saldırının 16 Ocak 2017'de Esenyurt'ta yakalandığı açıklandı.

19 Ocak

Ankara Bağımsız Milletvekili Aylin Nazlıaka, TBMM Genel Kurulu'nda başkanlık sistemini içeren anayasa değişikliği teklifinin ikinci tur görüşmeleri yapılırken, kendisini Meclis kürsüsünde mikrofona kelepçeledi. Defalarca söz hakkı talep etmesine rağmen verilmediğini söyleyen Nazlıaka'nın 1,5 saat süren eylemi AKP'li kadın milletvekillerinin saldırısıyla sonlandırıldı. Saldırıda, CHP İstanbul Milletvekili Şafak Pavey yere düşürüldü. Pavey ve HDP Milletvekili Pervin Buldan hastaneye kaldırıldı. İki milletvekilini darp eden AKP Antalya Milletvekili Gökçen Özdoğan Enç ise, olay sonrası görüntülerde sağlıklı olduğu görülmesine rağmen hastaneye kaldırılarak 10 günlük iş göremez raporu aldı.

13 Ocak

MEB tarafından, ilk ve orta öğretimde uygulanması planlanan yeni müfredat taslağı kamuoyuna açıklandı. Taslakla birlikte müfredattan "Evrım" konusu tamamen çıkartılırken, temel dini bilgiler dersi kapsamında "cihat" konusunun işleneceği ortaya çıktı. "Vatana ve millete karşı görev ve sorumluluklarımız"dan birinin de "cihad" olarak gösterildiği taslakta ayrıca Atatürk'ün anlatıldığı derslerin kapsamı daraltılarak, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'na alternatif olarak Kut-ül Amare'ye yer verildiği, 15 Temmuz vurgusunun artırıldığı görüldü.

19 Ocak

Ankara Bağımsız Milletvekili Aylin Nazlıaka, TBMM Genel Kurulu'nda başkanlık sistemini içeren anayasa değişikliği teklifinin ikinci tur görüşmeleri yapılırken, kendisini Meclis kürsüsünde mikrofona kelepçeledi. Defalarca söz hakkı talep etmesine rağmen verilmediğini söyleyen Nazlıaka'nın 1,5 saat süren eylemi AKP'li kadın milletvekillerinin saldırısıyla sonlandırıldı. Saldırıda, CHP İstanbul Milletvekili Şafak Pavey yere düşürüldü. Pavey ve HDP Milletvekili Pervin Buldan hastaneye kaldırıldı. İki milletvekilini darp eden AKP Antalya Milletvekili Gökçen Özdoğan Enç ise, olay sonrası görüntülerde sağlıklı olduğu görülmesine rağmen hastaneye kaldırılarak 10 günlük iş göremez raporu aldı.

20 Ocak

15 Aralık'ta tutuklanan gazeteci Hüsnü Mahalli hakkında tahliye kararı verildi. "Cumhurbaşkanına hakaret" ve "Kurul halindeki devlet büyüklerine hakaret" iddiasıyla tutuklanan gazeteci Hüsnü Mahalli'nin tahliyesine karar verildi. MS hastası Mahalli'nin sağlık durumunun iyi olmaması nedeniyle tahliye edilmesi isteniyordu.

21 Ocak

Başkanlık hayallerine ve diktatörlük rejimine karşı geçtiğimiz hafta Türkiye Komünist Hareketi (TKH) tarafından çağrısı yapılan "Başkanlığa Hayır Komiteleri" ülkenin tüm il ve ilçelerinde kurulmaya başlanırken, referandum sürecinde komitelerin yayını olacak "HAYIR GAZETESİ"nin ilk sayısı da çıktı.

23 Ocak

Adana'nın Aladağ İlçesi'nde Süleymancılara ait cemaat yurdunda yangın çıkması sonucu 11'i öğrenci, toplam 12 kişinin hayatını kaybettiği faciayla ilgili tutuklanan dernek yöneticisi 4 kişi, avukatlarının itirazı üzerine tahliye edildi. Süleymancılara ait öğrenci yurdunda yaşanan facianın ardından yangında kızı da ölen yurt müdürü Cumali Genç, müdür yardımcısı İsmail Uğur ile Aladağ Kurs ve Okul Talebelerine Yardım Derneği'nin yöneticileri Ramazan Keleş, Ramazan Dede, Mustafa Öztaş, Mahir Kılınç tutuklanmıştı. Kararda, Cumali Genç ile yardımcısı İsmail Uğur'un tutukluluk halinin devamına karar verilirken dernek yöneticileri tahliye edildi. Ölen çocukların ailelerinin avukatları, bu karara itiraz edeceklerini bildirdi.

Referanduma giderken Türkiye ve Liseler

Nasıl baktığımız aynı zamanda ne yapacağımızı da şekillendirdiği için başta sorulması gereken soru budur. Nedir bu başkanlık? Bizce bütünlüklü bir sürecin ürünü olarak şekillenmektedir. Ortada bir kişinin hevesi, isteği, ya da “kaçıklığıyla” açıklanabilecek bir süreç bulunmuyor. Bu bakış açısı, içerisinde apolitizmi barındırıyor. Türkiye’de sağ siyaset, geleneksel anlamda başkanlık sevdası taşımaktadır. Fakat bununla birlikte bugün dünyada ve Türkiye’de kapitalizmin geldiği nokta, AKP ile birlikte açılan ikinci cumhuriyet süreci ve yaşadığı sorunlar bugün başkanlık tartışmalarının temelinde durmaktadır.

Ordata bir kişinin hevesi, ya da “kaçıklığıyla” açıklanabilecek bir süreç bulunmuyor. Bu bakış açısı, içerisinde apolitizmi barındırıyor. Türkiye’de sağ, geleneksel anlamda başkanlık sevdası taşımaktadır. Fakat bununla birlikte bugün Dünyada ve Türkiye’de kapitalizmin geldiği nokta, AP ile birlikte açılan İkinci Cumhuriyet süreci ve yaşadığı sorunlar bugün başkanlık tartışmalarının temelinde durmaktadır.

Dolayısıyla bugünkü başkanlık tartışmaları, üretim ilişkilerinden, emperyalizmden, toplumun ve devletin yeniden dönüştürülmesi işleminden bağımsız gelişmemektedir. Aksine bunların bir sonucu ve sorunları çözücü bir hamle olarak bugün memleketin gündeminde bulunmaktadır.

İkinci Cumhuriyet Başkanlığı İhtiyaç Duymaktadır!

İkinci Cumhuriyet, AKP iktidarıyla birlikte açılan ve hala devam etmekte olan bir süreç olarak algılanmalıdır. Temelde ise 1923 yılında kurulan Cumhuriyetin tasfiyesi, toplumun gerileştirilmesi, dış politikada

“yeni Osmanlı” bir hattın kurulmasına dayanmaktadır.

Bütün bu değiştirme ve dönüştürme süreci ise ikinci cumhuriyetin krizlerini oluşturmuştur. Cumhuriyet’in değerlerinin tasfiye edilmesi, kadınların toplumsal hayattan soyutlanmaya çalışılması, gençliğin kalıba sokulmaya çalışılması, eğitim sistemindeki gerileşme ve bilimsellikten uzaklaşma, dış politikada radikal islamcı örgütlerin desteklenmesi, ikinci cumhuriyetin krizlerini derinleştiren parametreler olarak okunabilir. Bununla birlikte cemaatle yapılan ittifak bozulmuş, Türkiye bir darbe girişimi yaşamıştır. Cemaatin devlet kademelerinden tasfiye ve devlet kademelerinin yeniden şekillendirilmesi süreci ise hala bir kriz başlığı olarak kendini var etmektedir.

Bu anlamda, değiştirilmeye çalışılan rejimin toplumsal anlamda yerleşiklik kazanamaması, devlet kademelerinin yeniden dizaynı, dikiş tutturulamayan

dış politika yeni bir sürece geçilmesini düzenin önüne koymuştur. Başkanlık sistemi merkezi olarak örgütlenen, yasama, yürütme ve yargıyı tek elde toplayan bir süreç olarak kodlanmaktadır. Bu bağlamda, anayasal olarak kendini var eden bir diktatörlük inşa edilmek istenmektedir. Başkanlık, düzen açısından asılı duran rejimin ayaklarını yere basması için önemlidir.

Başkanlık Ne Getirecek?

Sermaye sınıfını temsil eden konumda bulunan AKP'nin dayattığı başkanlığın, en başta sermayenin başkanlığı olacağı bilinmelidir. Düzene güç akıtan, ayak bağı olan ne varsa temizlenmeye çalışılacağı, emekçi halkın üzerinde kurulan tahakkümün artacağı bir süreç olarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda başkanlık; emekçilerin, gençlerin ve kadınların tam karşısında konumlanmaktadır. Sömürü, gericilik ve geleceksizliğin ise sesi olacaktır. Anayasal anlamda ise, AKP dokunulmazlığı elde edecektir. İktidarı

boyunca yaptığı katliamların, yolsuzlukların, işlediği savaş suçlarının hesabı sorulamayacaktır.

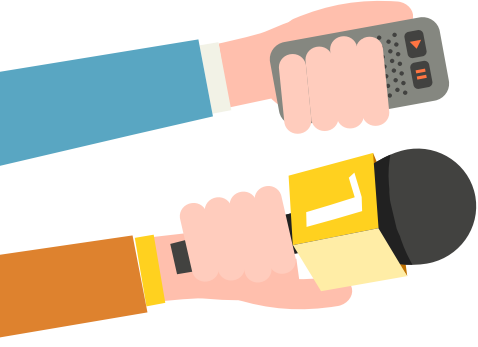
Liseliler ne yapmalı?

Liseliler, AKP iktidarı boyunca en çok "uğraşılan" kesimlerden biri oldu. Birinci Cumhuriyetin tasfiyesi ve İkinci Cumhuriyetin kuruluş süresinde yeni bir gençliğe ihtiyaç vardı, var olan dönüştürülmek zorundaydı. Eğitim sistemi ve cemaatler eliyle dindar ve kindar bir gençlik yaratma girişimi başladı. Bütün bu uğraş rağmen; YGS eylemleri, ODTÜ ayakta eylemleri ve Haziran direnişinde gençliğin teslim alınamayacağı ortaya çıkmıştır. Sirtını karanlığa, yüzünü aydınlanmaya dönen liseliler ise mücadelenin gericiliğe karşı laiklik ve aydınlanma hattında olması gerektiğini bir kez daha göstermiştir. Başkanlık sistemi ise gençliğe geleceksizliği, bilimden tamamen kopmuş bir eğitim sistemini reva görmektedir. Laikliği ve özgürlüğü ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda karan-

lığa karşı yükseltelen mücadele bugün başkanlık sistemine karşı yükseltmek zorundadır. Çünkü başkanlık varsa, aydınlık yok.

"Hayır Komiteleri" için kollar sıvanmalı!

Memleketin her yerinde, mahallelerde, fabrikalarda, üniversitelerde kurulmaya başlanan "Başkanlığa Hayır Komiteleri"ni liselerde kurmak önümüzdeki en temel görevlerden bir tanesi. "Hayır" sesini liselerde yükseltmenin, gericiliğe verilecek en güçlü yanıt olduğu bilinmelidir. AKP'nin gericici eğitim politikasına, dindar ve kindar bir gençlik yaratma çabasına, gençliği cemaatlerin eline bırakıp ölüme terketmesine karşı duyulan öfke Hayır Komiteleri'nde vücut bulmalı ve örgütlenmelidir. Bu zamana kadar liseli gençliğin mücadelesi halka umut aşılamıştır, bundan sonra da aşılamaya devam edecektir!

2016-2017 eğitim- öğretim yılına proje okulları gündemiyle liseler oturdu. Sosyalist Liseliler olarak İzmir Fen Lisesi ile bir röportaj gerçekleştirdik.

//

AKP, proje okuluna dönüştürmeyle bu okullardaki koklu kültürü, bilimsel eğitimi bozmak; bunun karşısında kendi kadrolarıyla donatılmış ve boyun eğen bir okul görmeyi amaçlıyor.

//

Okulların açılmasıyla birlikte Türkiye'deki bir çok köklü lisenin öğretmenleri başka okullara gönderildi. Birçok okulda veli, öğretmen ve öğrenciler tepkilerini dile getirdi. İzmir Fen Lisesi'nde bunlardan bir tanesi. O süreci biraz anlatabilir misiniz?

A.S : Sürecin başında bir kısım yönetmeliksel ve birçok küçük değişiklikle proje okulu olarak tanıtıldık. Kimse bu sistemsel değişikliğin nereye varacağını, samimiyetini, faydalarının neler olduğunu kestiremiyordu. Bunun temel sebebi yeterli bilgi verilmemesi ve bu değişikliğin gizlice yürütülmesiydi. Süreç ilerledikçe gelişen küçük değişiklikler bize yavaş asıl tabloyu çıkarıyordu. Sorularımızın cevaplarına "burası proje okulu oldu, artık yasak" gibi yeni cevaplar eklendikçe süreç kendini bir nevi hatırlatıyordu. Okulların açılmasıyla öğretmenlerin kadro dışında bırakılması, bize bu uygulamanın asıl amacını gösterdi. BAL ve İFL gibi köklü okulların öğretmenlerinin kadro dışı kalmasıyla birçok öğretmen farklı okullara tayin istedi, görevlendirildi. BAL'dan da örnek vermek istersek, BAL'dan, İFL'ye geçen öğretmenlerin hepsi hükümet yanlısı, yandaş kadrolardı, kadrolardır. Muhalif öğretmenlerin çoğuna İFL'ye atanma hakkı verilmemiş, hele bir kısmı şehir dışına atanmak zorunda bırakılmıştı. Bunun farkındalığına sahip olan biz İFL öğrencileri, bu uygulamanın ne kadar samimiyet içerdiğini gözlerimizle gördük, görüyoruz, yaşadık, yaşıyoruz.

C.K : Öncelikle bu değişikliğin uygulanışı yangından mal kaçırmaya iki gün içerisinde alelacele gelişti. İzmir Fen'i, İzmir Fen yapan birçok öğretmenin bu uygulamadan etkileneceğini öğrendik. Böyle bir şeyin olmasına izin veremezdik, elimizden geleni yapmalıydık. Biz de bu duruma karşı çıkmak için oturma eylemi yapmaya karar verdik. Karar alındıktan sonra gecikmeden uygulamaya koyduk ve eylemimizi gerçekleştirdik. Eylem katılım açısından oldukça iyiydi, memnun kaldım.

Sizce AKP proje okul sistemiyle neyi amaçlamaktadır?

A.S : AKP, proje okuluna dönüştürmeyle bu okullardaki koklu kültürü, bilimsel eğitimi bozmak; bunun karşısında kendi kadrolarıyla donatılmış ve boyun eğen bir okul görmeyi amaçlıyor.

C.K : Milli Eğitim Bakanlığı'nın kadrolarında bulunan kalifiye ve aydın öğretmenleri imam hatip okullarına yönlendirerek, İzmir Fen Lisesi gibi okulların karanlığa sürüklenmesini istiyor.

Son günlerde gündeme gelen "Eğitimde işbirliği projesi" hakkında ne düşünüyorsunuz?

“

İnsanlar için önemli olan düşünce öğretmek değil, düşünmeyi öğretmektir. Bu prensibi benimsemiş ülkeler, her zaman geri kalmış, okuyan ve sorgulayan bireyi yaratamadıklarından ilerleyememişlerdir.

”

A.S : Eğitimde iş birliği hakkında düşünülmesi gereken her şeyi, bizim için diyanet düşünmemiş midir? Dinin bu seviyede soyut zekası gelişmemiş bireyler üzerinde siyasal ve toplumsal silaha dönüştürülmesi, artık insan aklının, düşünme yetisini kaybetmesi değildir de, nedir? Hükümet burada bellidir ki "dindar ve kindar", "sorgulamayan, biat eden", dogmalarla doldurulmuş bireyler inşa etmek istemektedir.

C.K : İktidar kendi fikirlerini gelecek kitlelere yaymak amacıyla okulları ve dini bir araç olarak kullanmaktadır. Bu gelişmeler, medya tarafından halka yansıtılmamaktadır. Bu nedenle de halkta bir tepki oluşmamaktadır. Bilinçli insanlar olarak bu durumu insanlara anlatmalıyız. Projenin daima karşısında olacağız

MEB'in tüm eğitim müfredatını yenilemesi, çalışmalarının sonuna geldiğini duyurması ardından hükümete yakınlığı ile bilinen Eğitim-Bir-Sen'de; "din dersi 1. Sınıfa insin, 15 Temmuz darbe girişimi müfredata girsin, İnkılâp dersleri kaldırılınsın" gibi önerilerini sundu. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

A.S : Ülkeyi, karanlığı sürüklenmek, gericiliğin meşrulaştırılmaya çalışıldığı açık. Birçok koldan ilerici ne gördüyse yok etmeye çalışsan; AKP ve yandaşları, eğitimle yıllardır uğraşmakta olup, bir türlü istedikleri biati görememişlerdir. çok iyi biliyorlar ki 1. sınıfa indirilecek olan din dersi, onlara yakın gelecekte tamamen boyun eğmiş, sorgulamayan dindar ve kindar nesil olarak geri dönecektir. İnkılâp dersinin kaldırılması önerisi, her türlü ilericiliğe karşı olmak tanımına açık delil oluşturmaktadır. Yeni nesillere, tarihi sadece İslam tarihi olarak anlatmak, Atatürk'ün ilericiğini ve tarihsel kazanımları göz ardı etmek ve bahsetmemek, elbette planlı ve programlı yürütülen siyasal bir hamledir.

C.K : Çocuklara 1. sınıftan itibaren taraflı bir şekilde din dersi verilmesini doğru bulmuyorum. Dinler ancak tarafsız bir şekilde okullarda okutulmalıdır. Eğitim, laik ve bilimsel olmalıdır. Buradaki başlıca amaç karşı devrim için taban yaratmaktır. Bu doğrultuda halk tabanı yanında kendilerine yapay tarihsel bir görev verme gayretindedirler. Ulusal kurtuluş savaşımıza bir alternatif olarak 15 Temmuz sunuluyor. Bu kabul edilemez. Bizler, cumhuriyetin kazanımlarını değerli bulan ve yeterli görmeyen gençler olarak bu durumu kabullenmeyeceğiz!

Ne yapmalıyız?

A.S : Yapılması gereken şey laik, bilimsel, eşit eğitimin savunulmasıdır. İnsanlara dini inançlarında özgürlük tanınması, kimseyi bir inancın gereğini yerine getirilmesi açısından zorlamamaktır. Alternatif (anti-bilimsel) tıbbın yükseltildiği ülkemizde, alternatif eğitimin de bundan ayrı düşünülmemesi gerektiği görüldüğümdür. Eğitimi hedef alan hükümet, eğitimin bir ülkedeki en önemli dönüşüm noktası olduğunu elbetteki bilmektedir. Ülkeler ekonomik, siyasal, tarihsel, sosyolojik birçok açıdan kıyaslanabilirler. Buradan edindiğimiz veriler bize sadece bir ülkenin o anki durumu hakkında bilgi verir. Ama bir ülkeyi 10, 20 yıl sonra nerede konumlanacağını öğrenmek istiyorsak, burada tek veritabanımız eğitimidir. İnsanlar için önemli olan düşünce öğretmek değil, düşünmeyi öğretmektir. Bu prensibi benimsememiş ülkeler, her zaman geri kalmış, okuyan ve sorgulayan bireyi yaratamadıklarından ilerleyememişlerdir.

C.K : Eğitimin geldiği genel konum itibarıyla boynumuza borç olan önemli bir şey vardır; "Eğitimi bu hale getiren sistemin karşısında durmak ve mevcut eğitim sistemine karşı sınıfımızı okulumuzu örgütlemek!"

Fidel'in ülkesinde, Che'nin yolunda çocuk olmak

Sosyalizmin insanlığa sunduğu "başka bir gelecek" vaadi Küba'da hayata geçmiş, tüm dünyaya bağımsız bir ülke, onurlu bir halk, mutlu, sağlıklı, eğitilmiş ve eşit çocuklar yetiştirmenin mümkün olduğunu göstermiştir.

Geçtiğimiz aylarda Küba'nın devrimci lideri Fidel Castro bizlere veda etti. Yıllardır ABD emperyalizminin saldırılarına, ambargolarına rağmen kendi ayakları üzerinde durmaya devam eden sosyalist bir ülke, direngen bir halk ve mutlu çocuklar bıraktı.

Sosyalist Küba'nın kuruluşundan bugüne değin sürdürülen tüm kara propagandaya rağmen, Fidel'in ölümüne yalnızca uyuşturucu tacirlerinin sevinmesinin, ardında tüm dünyanın saygısını kazanmış bir ülke bırakmasının bizim açımızdan nedenleri çok basit. Sosyalizmin, insanlığa sunduğu "başka bir gelecek" vaadi Küba'da hayata geçmiş, tüm dünyaya bağımsız bir ülke, onurlu bir halk, mutlu, sağlıklı, eğitilmiş ve eşit çocuklar yetiştirmenin mümkün olduğunu göstermiştir.

Kapitalist ülkelerde ise çocuklar açlıktan, salgın hastalıklardan, yoksulluktan, savaşlardan ölmekte; söz konusu ülkelerde insan haklarını, çocukları, kadınları, barışı korumak adına kurdukları uluslararası örgütlerle, dev rakamlara ulaşan fonlarla tüm bunları önleyeceklerini iddia etmektedir.

Tüm bunlar dünyaya daha fazla sömürü ve daha fazla sefalet getirmekten başka bir şey yapmamıştır.

Bu karanlık tabloda Küba kendi çocuklarını nasıl oldu da koruyabildi, onlara nasıl bir gelecek hazırladı ve nasıl mutlu kılabildi? Bu soruları Kübalı çocukların yaşamlarını inceleyerek cevaplayalım.

Küba devleti çocuklarını, onlar daha henüz doğmamışken koruma altına alır. Bütün kadınlar doğumdan önce 34 hafta, yani hamilelikleri süresince, ve doğumdan sonra 18 hafta olmak üzere ücretli izne çıkarılır. Bütün sağlık hizmetleri gibi, bebeğin ve annenin sağlığı düzenli olarak ücretsiz bir şekilde kontrol edilir. Bunun dışında her kentte hamile evleri bulunuyor ve isterlerse kadınlar hamilelikleri süresince ücretsiz bir şekilde sürekli olarak kontrol ve bakım altında tutulabiliyorlar. Hamile kadınların iyi beslenmesi de Küba sağlık politikası açısından oldukça önemli, sağlık hizmetlerine ayrılan bütçenin ciddi bir kısmı hamile kadınların beslenmesine aktarılıyor. Bu nedenlerle olsa gerek bebek ölüm oranlarının en düşük olduğu ülke binde 5,6 oranla Küba olarak belirlenmiştir.

Açlık ve tıbbi bakımdan yoksunluk nedeniyle her bir dakikada 16 çocuğun öldüğü dünyada, Kübalı

çocukların beslenmesi ve sağlıklarının korunması devlet tarafından sağlanıyor. 15 yaşına kadar her çocuğa günlük 1 litre süt temin ediliyor ve bütün Küba halkının temel besin ihtiyaçları yaşamları boyunca devlet tarafından karşılanıyor. Çocuklar, koruyucu hekimlik altına giriyor ve 13 farklı aşı ile birçok tehlikeli hastalıktan korunması sağlanıyor. Difteri, boğmaca, kızamık, tetanos gibi hastalıklar Küba'da tamamen yok olmuş durumda ve çocuklarda lösemi hastalığının tedavisinde başarı oranı yüzde 80'in üzerine çıkarılmıştır. Küba'nın anneden çocuğa AIDS geçiş riskini ise yüzde 1'in altına düşürdüğü, bunu başarabilen tek ülke olduğu Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından açıklanmıştır.

Dünyada 100 milyondan fazla çocuk evsizken, Küba'da tek bir sokak çocuğu bile bulunmuyor. Bütün çocuklar devletin çocuğu olarak görülüyor ve hiçbir tıbbi bakımdan, beslenmeden, yaşanacak bir yuvadan mahrum bırakılmıyor. Zekâ geriliği, Down Sendromu gibi hastalıklara sahip sürekli bakıma ihtiyaç duyan engelli çocuklar yatılı olarak bakım evlerinde kalabiliyor veya gündüzleri kalıp geceleri ailelerinin yanına dönebiliyorlar.

Küba'da, çocukların fiziksel gelişimi kadar zihinsel gelişimi de önemli. Elbette ki erken yaşlardan itibaren eğitim görmeye başlayan ve sanatla, sporla iç içe büyüyen çocuklar zihinsel açıdan da iyi bir gelişim gösteriyor. Üçüncü dünya ülkesi olduğu söylenen Küba'nın eğitimi, UNESCO raporlarına göre gelişmiş Avrupa ülkeleriyle aynı düzeyde.

Ülkede okul öncesi eğitim, çeşitli programlar ve kampanyalarla ebeveyn ve çocuk eğitimini kapsayacak şekilde tasarlanmış ve 6 yaş altı çocuklar yüzde 98 oranında bu eğitimden yararlanır hale getirilmiştir.

Küba'da eğitim, her çocuğun eşit olarak alabilmesi için, tüm aşamalarında kitap, kırtasiye, servis ihtiyaçları da dâhil olmak üzere tamamen ücretsiz olarak sağlanıyor. Çocuklar devletin yurtlarında barınabiliyor. Okullarda öğle yemeği ve süt karşılıksız temin ediliyor ve giyecek yardımı yapılıyor. Ülkede öğretmen başına düşen öğrenci sayısı ise yalnızca 11'dir.

Okullardaki eğitimin dışında kültür merkezleri bünyesinde açılan sanat okulları ile çocukların okul sonrası haftalık en az altı saat sanatsal faaliyetlerde bulunması sağlanıyor. Çocukların kendi örgütleri bulunuyor ve kendileri toplantılar düzenliyorlar. Böylece çocuklara ahlaki, sosyal ve politik değerler kazandırılıyor.

Kısacası Kübalı çocuklar dans ederek, şarkılar söyleyerek, bütün arkadaşlarıyla aynı giysileri giyip, aynı eğitimi alarak, eşit şartlarda ve mutlu bir şekilde büyüyorlar. Fidel'in çocukları, "komünizmin öncüleri biz, Che gibi olacağız" sloganıyla gelişkin sosyalist bireyler olarak yetişiyorlar.

En önemlisi de Kübalı çocuklar, emperyalizmden bağımsız bir ülke olmanın getirdiği koşullar içinde, bombalardan, savaşlardan uzak bir hayat sürdürüyorlar. Kapitalizmin insanlık dışı şartlarında yoksulluktan, emperyalizmin yıkıma uğrattığı kentlerde savaşlardan, açlıktan kırılan çocuklar bir tarafta; Küba'nın dans eden, gülümseyen çocukları ise diğer tarafta. Kapitalist dünyanın, Küba'yı hem lanetle anıp hem de saygı duymaktan kendini alamamasının nedeni işte bu farktır.

Çocuk Olmak

Türkiye'de böylesi karanlık bir tablonun ortaya çıkması, hiç kuşkusuz kapitalizmin getirdiği yoksullaşmanın ve eşitsizliğin; emperyalizmle işbirliğinin getirdiği savaş atmosferinin ve dinci gerici ideolojinin hakim kılınmasının sonucudur.

Ülkemiz özellikle son dönemlerde her güne yeni bir kara haberle başlar oldu. Türkiye, çocukların geleceğinin bombalarla söndürüldüğü, hayatlarının tarikat yurtlarında küle çevrildiği, hayallerinin yine gerici vakıflarda tecavüzlerle yıkıldığı karanlık bir süreçten geçiyor.

Görüyoruz ki dozu her geçen gün arttırılan dinci gericiğin yarattığı yıkım, en çok da bu ülkenin çocuklarını etkilemektedir. AKP'nin, 1923'te kurulan Birinci Cumhuriyeti ve onun ilerici kazanımlarını tasfiye ederek, yerine islami temellere dayalı bir rejim kurma girişiminin en önemli ayaklarından birini de geleceğin "dindar ve kindar neslini" yaratma projesi oluşturmaktadır. Bu projenin ürünü olarak son 14 yılda gericilik çocukların hayatında daha fazla yer kaplar duruma getirilmiştir.

Çocukları, dolayısıyla geleceği dönüştürme projesinin ilk adımı elbette ki eğitim alanında atılmıştır. Özellikle 4+4+4 sistemiyle Türkiye'de eğitim köklü bir dönüşüm yaşamış, ilkokullardan ve hatta anaokulu ve kreşlerden itibaren din dersleri zorunlu hale getirilmiştir. İmam hatip ortaokulları yeniden açılmış, imam hatip liseleri bir hayli yaygınlaştırılmıştır. Böylece bu ülkenin çocuklarının büyük bir kısmı yalnızca din temelli bir eğitime ve geleceğe hapsedilmiştir. Çocukların bilimsel eğitim alma hakları ellerinden alınarak zihinsel gelişimlerine ket vurulmuştur.

İktidar yoksul aile çocuklarının eğitimi için onlara devlet eliyle imkanlar sağlamak yerine, bu alanı tamamen tarikat, cemaat gibi dini yapılara bırakmış; yurt, dersane, okul gibi çocukların eğitim

gördüğü alanlara girmelerini kolaylaştırmıştır. Bunun olumsuz sonuçlarını görmek için ise yalnızca son dönemdeki acı haberlere bakmamız yeterlidir. Gerici Ensar Vakfı'nın yurdunda 45 çocuğa tecavüz edilmiştir. Süleymanlılar olarak adlandırılan dini tarikatın yurdunda 11 çocuk yarak hayatını kaybetmiştir. Yıllarca yurdun dört bir yanında dershaneler, özel okullar açmasına, çocukları zehirlemesine destek olunan Fetullahçı cemaat darbe girişiminde bulunmuş, onlarca insanı öldürmüştür.

Çocuklar için korkunç sonuçlar yaratan dinci gericilik, kız çocukları söz konusu olduğunda ise iki kat daha korkucu olmaktadır. Ülkemizde erken yaşta evlendirilen çocukların sayısı ulaşılabilen verilere göre yüz seksen bini bulmuştur. "İmam

nikahı" ile evlendirme söz konusu olduğu için bu konuda tam sayılar bilinmemektedir. Genç kız ölümlerinde birinci sırada hamilelik ve doğumdan kaynaklı ölümler yer almaktadır. Buna rağmen AKP çocuk yaşta evliliklerin önünü açacak, istismarcıları aklayacak bir yasayı gündeme getirmiş, tepkiler üzerine ise geri çekmek durumunda kalmıştır. Yasa, AKP'li çevrelerce 'İslam'da çocuk yaşta evliliklerin meşru olduğu' söylenerek savunulmuştur.

Ülkemizde çocuk işçi sayısı ise dokuz yüz bine varmıştır. Yoksul aile çocukları bilimsel, nitelikli bir eğitimden mahrum bırakılmanın ötesinde, küçük yaşlardan itibaren emek sömürsüne maruz kalmaktadır. Son 3 yılda 194 çocuk işçi hayatını kaybetmiştir. Çocuk işçiliğinin yüzde 9.8'ini ise mülteci çocuklar oluşturmaktadır. Türkiye'de iktidar, bir yandan mezhepçi savlarla Suriye'deki savaşın tırmandırılmasına ortak olup, diğer yandan ise bu savaştan kaçan Suriyeli çocuk, kadın ve erkekleri ucuz işçi olarak kullanmaktadır. Aynı savaşın Türkiye'ye taşınmasının sonucu olarak yine çocuklar her an bombaların patlayabileceği bir ülkede güvenli, sağlıklı bir yaşamdan yoksun kalmaktadır.

Küba'ya kıyasen Türkiye'de böylesi karanlık bir tablonun ortaya çıkması hiç kuşkusuz kapitalizmin getirdiği yoksullaşmanın ve eşitsizliğin; emperyalizmle işbirliğinin getirdiği savaş atmosferinin ve dinci gerici ideolojinin hakim kılınmasının sonucudur. Bu karanlıktan çıkışın ise tüm bunların karşısında konumlanmaktan, başka bir dünyayı kurmaktan geçtiği açık.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, kardeşlerimiz ve çocuklarımız için, ya barbarlık içinde yaşamaya devam edeceğiz ya da sosyalizmi kurmak adına mücadele edeceğiz.

Meslek liseleri, Türkiye'deki sistem açısından ara iş gücü olarak değerlendirilmektedir. Meslek liselerinin, özellikle son iki yılda eğitim kurumu olarak görülmemiş, bu durumun sermaye sınıfının çıkarları ve ucuz iş gücü olarak planlandığı gerçeğini bir kez daha kanıtlamaktadır.

Meslek Liseleri kendi geleceğini kendileri belirlemek zorundadır

PISA testi

Uluslararası öğrenci değerlendirme programı olan PISA testi sonuçları Türkiye'deki eğitime verilen önemi bir kez daha gözler önüne serdi. PISA testi sonuçlarına göre Türkiye, gerek kültürel dersler gerek ise mesleki eğitim dersleri açısından birçok ülkeye göre son sıralarda yerini almış bulunmaktadır.

PISA testiyle birlikte biz öğrenciler ortalamamızın altında kaldık. Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz verilen eğitimi değerlendirmek yerine başarı oranını düşüren okulların Meslek Liseleri olduğunu iddia etmekten geri durmadı.

Bizler neden meslek liselerini tercih ediyor?

Birçok gelişmiş ülkede mesleki eğitim öğrencinin yeteneklerine göre verilmektedir. Türkiye'de ise mesleki eğitim, eğitilmiş ve ucuz iş gücü anlamına gelmektedir.

Eğitimin piyasalaşması, devlet okullarında verilen eğitimin yetersiz ve sınav müfredatından bağımsız işlenmesi bizlerin seçebileceği liseleri kısıtlamaktadır. Önceleri bulunan düz liseler, dindar ve kindar nesil yetiştirme hayalleriyle

yerlerini imam hatip liselerine bırakmış durumdadır. Okul başarı puanı ile girilebilecek okullar imam hatip liseleri ve meslek liselerinden ibaret kalmıştır.

Gelecek kaygısı güden emekçi aileler, "en azından bir mesleği olsun" diyerek çocuğunu meslek lisesine yerleştiriyor.

Bugün gelinen noktada Meslek Liseleri

Meslek liseleri, Türkiye'deki sistem açısından ara iş gücü olarak değerlendirilmektedir. Meslek liselerinin, özellikle son iki yılda eğitim kurumu olarak görülmemiş, bu durumun sermaye sınıfının çıkarları ve ucuz iş gücü olarak planlandığı gerçeğini bir kez daha kanıtlamaktadır.

Meslek lisesi memleket meselesi denilerek, meslek liselerini sermayeye açanlar yeni projeler ürettiler. 2016 yılında çıkarılan 21 sayılı mevzuatta meydana gelen değişikliklerin milli eğitim müdürlükleriyle, işadamları toplantısında meslek liselerinin ve öğrencilerinin kaderi tayin edilmektedir.

Meslektaşım projesi ile öğrenciler sermayenin ucuz iş gücüne dönüştürülmeye çalışılmıştır.

Ardından meslek liseleri, "fabrika bahçelerine" taşınması gündeme gelmiştir. Hükümet programı belirlenirken meslek liseleri es geçilmemiş ve meslek liseleri TÜSIAD'ın toplantılarına konu olmuştur.

En son Küçükçekmece Mesleki Eğitim Merkezi'nde düzenlenen toplantının gündemini, sanayicilerin beklentileri oluşturmaktaydı. Kaliteli eğitim ve ihtiyaca göre kalifiye eleman yetiştirilmesi kararı çıkan toplantıdan, meslek liselerinden ne beklendiğini açıklamaktadır.

Ne yapmalıyız?

Meslek lisesi öğrencileri olarak bizlerin üniversiteye hakkımız her yıl farklı başlıklar altında incelenmektedir. Ek puanın kaldırılması gündemi, sınavsız geçiş hakkının kaldırılması gündemi ve özel sektörde çalışacak eğitilmiş ve ucuz iş gücünün yetersizliği ile gündeme gelmekteyiz.

Okullarımızdan mezun olup, ucuz iş gücü olmak yerine kendi kaderimizi, kendimiz yeniden yazmalı; üretimden gelen gücümüzün bilincinde olmamız gerekmektedir. Sermayenin bizi sınırlandırmasına, okullarda esen gerici rüzgâra karşı mücadele etmeliyiz.

Cihadı değerler başlığına alan MEB, yeni müfredatta sekülerizmi “inanç sorunu” olarak gösteriyor

AKP gericiliğinin eğitime yönelik yeni saldırısının önemli bir ayağını oluşturan müfredat değişiminin ayrıntıları günbegün ortaya çıkmaya devam ediyor. ‘Cihad’ı değerler eğitimine sokan, evrim kuramını müfredattan ve İsmet İnönü’yü bazı başlıklardan çıkararak Milli Eğitim Bakanlığı, yeni eğitim programında dinin devletten ayrı ve özerk olmasını öğrencilere “problem” olarak anlatacak.

Pozitivizm de problem

Aynı konu başlığı altında “pozitivizm” de inanç problemi olarak kabul edildi. Bilimsel bilgide deneyi ve gözlemi öncelleyen, teoloji ve metafizik konularını bu kapsamın dışında tutan pozitivizm de, yeni müfredatta inanç problemi kapsamına alındı.

Felsefe yüzeyselleşti

Din derslerindeki MEB’in bu yaklaşımının yanında çocuklara diğer düşünce sistemlerini aktaracak felsefe dersleri de yüzeyselleştirildi. Eski müfredatta yer alan “Bilgi Felsefesi, Varlık Felsefesi, Ahlak Felsefesi, Sanat Felsefesi, Din Felsefesi, Siyaset Felsefesi, Bilim Felsefesi” gibi üniteler kaldırılarak yeni müfredatta felsefe eğitimi dönemsel olarak işleme yoluna gidildi.

Yeni eğitim programında Felsefe Dersi, ilkçağ felsefesi, ortaçağ felsefesi, Rönesans ve 17. yüzyıl felsefesi, 18. yüzyıl aydınlanma felsefesi, çağdaş felsefe gibi ünitelere bölündü. Bu kapsamda bazı filozofların eserlerinden seçilecek metinler ile konular birbirinden ayrıştırılarak dönemsel olarak ele alındı.

İmam Hatip öğrencisinin heyecanı; hedefim büyük anayasayı değiştirip, idamı getireceğim

Karnelerin alınacağı gün, CNN Türk muhabiri Zeynep Karamustafa Ümraniye’de bir İmam Hatip lisesinde okulda öğrencilerle söyleşi yaptı.

kani olacağını ve Anayasayı değiştirip idamı getireceğini söyledi.

Karamustafa, ileride meslek olarak hangi bölümü seçeceklerini sorduğu öğrencilerden biri ileride Cumhurbaşkanı

Karamustafa’nın aldığı cevap karşısında “Hayaller büyük” yorumu yapması dikkat çekti.

İşte AKP’nin müfredatı: İnönü gitti, Hamza Yerlikaya geldi...

AKP’nin eğitime yönelik yeni gerici saldırısının müfredatta yansıyan boyutları ortaya çıkmaya devam ediyor. Yeni hazırlanan müfredatta, 2. Dünya Savaşı’nın anlatıldığı bölümden İsmet İnönü çıkarılırken, Erdoğan’ın başdanışmanı ve güreşçi Hamza Yerlikaya kendine yer buldu.

15 Temmuz’a özgün metin

İlk kez 6. sınıf sosyal bilgiler dersinde öğrencilere anlatılacak 15 Temmuz darbe girişimi, felsefe dersi kapsamında da işlenecek. Lise öğrencilerinden, “Milli irade, hukuk devleti ve demokrasi bilinci çerçevesinde anti demokratik darbe girişimi karşısında 15 Temmuz 2016’da gösterilen halk direnişini değerlendiren özgün bir metin yazma çalışması” yapmaları istenecek.

Onlar da müfredatta

Türkiye’nin uluslararası spor müsabakalarındaki başarıları; Galatasaray’ın UEFA kupasını kazanması, Türkiye’nin Dünya Kupası başarıları, Sinan Şamil Sam’ın kıtalararası boks şampiyonluğu, AKP’li Hamza Yerlikaya’nın dünya ve olimpiyat güreş şampiyonlukları, Kenan Sofuoğlu’nun Supersport dünya şampiyonluğu gibi konular da kitaplarda yerini alacak.

Mahkemeden önemli karar: Din dersine katılmamak en tabii haktır

Çocuklarının zorunlu din dersinden muaf tutulmasını isteyen velilerin hukuk mücadelesinde bir davanın kazanıldığı öğrenildi.

“Katılmamayı tercih etmek en tabii hak...”

“... ebeveynlerin çocuklarını her zaman aydınlatabileceği; öğütler verebileceği ve eğitici olarak çocukları üzerinde doğal ebeveynlik fonksiyonları uygulayarak ve onları kendi dini ve felsefi kanaatleri doğrultusunda yönlendirebileceğinden; din derslerine katılmalarının tamamen isteğe bağlı hale getirilerek, din derslerine katılmamayı tercih

edebilecekleri en tabii haklarıdır. Bu durumda, Anayasa’nın 24. maddesinde, din kültürü ve ahlak bilgisi öğretiminin zorunlu olduğunun belirtilmesi, ilk ve ortaöğretim kurumlarında verilen öğretimin adının din kültürü ve ahlak bilgisi olmasına rağmen, din eğitiminin, ancak kişilerin kendi isteğine, temsilcilerinin, çocuklarına okulda din kültürü dersinin verilmemesini istemedikleri takdirde, din kültürü ve ahlak bilgisi dersini almaya zorlanamayacakları en temel hakları olduğundan dava konusu işlemler hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.”

İlkokul kitabında çocuk istismarı

İlkokul 1. sınıflar için yardımcı kitap olarak kullanılan bir yayında, “Özge, küçük gelin oldu” cümlesi ve yanında yer alan gelinlik giydirilmiş bir çocuk görseli paylaşıldı. Mavideniz Yayınları’ndan çıkan ve 1. sınıflar için yardımcı kitap olarak kullanılan ‘Etkinliklerle Okuma Yazma’

kitabının 12. fasikülünde, çocuk istismarı tanımına uygun bir ‘etkinlik’ yer aldı. Yayının bu şekilde Talim Terbiye Kurulundan nasıl geçtiği ve kitapçılarda satıldığı sorusu yanıtsız kalırken, eğitimciler görselin gözden kaçacak basit bir durum olmadığını söyledi.

1- Sosyalizmde eşitlik nasıl sağlanacak?

Sosyalist iktidarda; bütün fabrikalar, madenler, toprak, enerji kaynakları, yani bütün üretim araçları devletleştirilecektir. Kısacası halkın malı halka verilecek; toplum tarafından yaratılan değerlere el koyan azınlık zenginlerin elinden alınacak, zengin-yoksul, sömür-en-emekçi ayrımı ortadan kaldırılacaktır.

İşletmelerden elde edilen değerler ve gelirler toplumun hizmetine sunulacaktır. Böylece temel bütün ihtiyaçlar, barınma, ulaşım, sağlık, ısınma, eğitim vb. bütün hizmetler herkese bedelsiz olarak sunulacak, insanca yaşanılan bir düzen kurulacaktır.

3- 1923 Yılında kurulan cumhuriyet ileri bir adım mıdır?

Cumhuriyet düşüncesi tarihsel olarak bir ilerlemeyi ifade eder. Toplumun, ailelerin ya da toplulukların mutlak hakimiyeti altında yaşamlarını sürdürmeye çalıştıkları yönetim biçimlerine karşı, toplumun bütün üyelerinin "eşit yurttaşlar" haline gelmesi fikri cumhuriyetin ilerici yönünü net olarak ortaya koyar. Ülkemiz açısından da cumhuriyetin kuruluşu Osmanlı İmparatorluğu'nun dolayısıyla saltanatın ortadan kalkması

anlamına gelmiştir. **Cumhuriyet** ilanının aynı zamanda emperyalist işgale karşı verilen bir savaş sonrası gerçekleşmesi cumhuriyetin bağımsızlıkçı bir kimlik kazanmasını da sağlamış ve bu da ilerlemenin önemli ayaklarından olmuştur.

Ne yazık ki "eşit yurttaşlık" da, bağımsızlıkta **cumhuriyet** ilan edildiği gün geride bırakılmıştır.

4- Sosyalistler başkanlığa karşı mı?

Evet karşıyız.

Başkanlık; şuan ülkemizde ki tek adamcılığın dolayısıyla gericiliğin, işbirlikçiliğin, emekçi düşmanlığının hukuki olarak resmen tanınmasıdır.

5- Bir Şeriat devleti olmaya doğru mu gidiyoruz?

Çok sık karşılaştığımız bu sorunun kuruluşunda bir hata var ve bu hata aslında bilinçli yapılıyor. Çok farklı yorumlanabilecek ve farklı örnekleri olan "şeriat devleti" kavramı önümüze getirilirken, iki uca savrulma olasılığı ortaya çıkıyor. Uçlardan ilki AKP'nin "ılımlı" yönünün öne çıkarılarak, karşı karşıya olduğumuz tehlikenin öneminin azaltılmasıdır. Oysa tehlike gayet ciddidir. AKP, tüm siyasal ve toplumsal yaşantıyı dinselleştirmek için yoğun bir çaba harcamaktadır. Önemli olan, bu uygulamaların "şeriat" örneği olup olmaması değil, bu uygulamaların gerici niteliğidir. "Şeriat mı, ılımlı İslâm mı?" tartışmasının bu bağlamda emekçilere hiçbir faydası yoktur.

Diğer bir uç ise, AKP'nin her adımını bir "şeriat" hedefiyle ilişkilendirme-dirmektir. Bu yaklaşım, "tehlikeye dikkat çekeceğim" derken, AKP'nin ve yaptıklarının sınıfsal niteliğini tamamen

göz ardı etmektedir. Önemli olan emekçilerden yana bütünsel bir bakış açısıyla, AKP'nin gerici ve yobaz uygulamalarının nereye oturduğunu doğru tespit etmektir.

AKP, Türkiye'yi daha gerici bir ülke yapmaya çalışmaktadır. AKP'nin siyasal ve toplumsal yaşantıda kullandığı referansların önemli bir bölümü dinseldir. Ancak hiç unutulmamalıdır ki AKP, bir patron par-tisidir ve patronların egemenliğinin devam etmesi için daha gerici bir ülke kurmak istemektedir. TKH olarak, gericiliğe karşı mücadeleyi, patronlara karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak görüyoruz. Aydınlık bir Türkiye'yi yalnızca işçilerin iktidarında kurabileceğimize inanıyoruz. Türkiye, İran olur mu sorusu da bu nedenlerle bir noktadan sonra anlamsızdır. Türkiye'yi İran'la karşılaştırmak yersiz ve siyasi olarak yanlıştır. Türkiye bugün zaten pek çok

2- Sosyalistler nasıl bir ülke istiyor?

Ülkemizin temel sorunlarının çözümü için sosyalizm zorunluluktur. **Sosyalizm** üretim araçlarının tüm toplum adına devletin mülkiyetinde olduğu bir düzendir.

İhtiyaç maddelerinin ve hizmetlerin kar için üretilmediği bir toplumdan söz ediyoruz. Çalışabilir durumdaki herkese devletin iş bulmak zorunda olduğu bir toplumdan... İnsanların diline, inancına, cinsiyetine, tercihlerine göre ayrımcılığa uğramadıkları bir düzenden, **SOSYALİZMDEN!**

Sosyalist Türkiye gerçek bir halk aydınlanmasına sahne olacaktır. Kapitalizm insanların bilmemesini, karışmamasını, hayat içerisinde nesne olmasını tercih eder. **Sosyalizm** ise tam tersini!

4- İkinci Cumhuriyet nedir? AKP tarafından kurulan bu rejimden geri dönüş mümkün değil mi?

İkinci Cumhuriyet bir karşı-devrimdir. Türkiye burjuvazisinin bu coğrafyaya kattığı tek değer olan ve emekçilerin sahip çıkmak konu-sunda tereddüt etmeyeceği cumhuriyetin kazanımlarını ortadan kaldırmaya karar vermesi sonrasında, 2002 yılında iktidara gelen AKP eli ile Birinci Cumhuriyet tasfiye yoluna sokulurken, emperyalizme uyumlu yeni bir rejimin de karakteri belirginleşmeye başladı. 2010 Anayasa referandumu ve ardından 2011 seçimleri ile tasfiye büyük ölçüde tamamlandı. İşbirlikçi, gerici ve neoliberal bir rejim olan İkinci Cumhuriyet'in her alanda inşasını geçildi.

AKP İkinci Cumhuriyet'in temel kurucu aracıdır. Ancak, AKP iktidarının geçen on yıldan fazla süre boyunca yalnızca bugünkü bileşenlerinden ibaret olmadığını da unutmamak gerekiyor. Başta cemaat ve liberaller olmak üzere, çok fazla yapı ve kişi destek olmaktan öte, bu iktidarın bir

bileşeni idiler.

Bunun yanında, İkinci Cumhuriyet'in kuruluş dönemi, sancılı ve gerilimli bir süreç olarak geriye dönülemeyecek bir biçimde sürmektedir. Sermaye düzeninin Birinci Cumhuriyet'ten İkinci Cumhuriyet'e geçişte yaşadığı kutuplaşma siyasetinin ve dönüşüm sancılarının izleri, bugün sermaye düzeninin önünde temizlenmesi gereken bir başlık olarak durmaktadır. İkinci Cumhuriyet'in önündeki en önemli problematik, yerleşme ve konsensüs sorunudur.

"Türkiye'nin yapısal sorunlarından dolayı sermaye iktidarında istikrar sağlanması mümkün değildir." Bunun yanında, Birinci Cumhuriyet, geri dönüşü mümkün olmayacak bir biçimde çökmüştür. Birinci Cumhuriyete dönme sevdasında olanlar ancak hayal kurmaktadır.

İnsan bencil midir?

Primatlar, hayatta kalmak için pek çok davranışı öğrenerek edinirleri. Genellikle gruplar halinde yaşarlar, primatların hayatta kalma stratejisi ve birliği yapabildiği bir biyolojik alt yapı şekillenmiştir.

Günümüzde siyasi tartışmalarda biz sosyalistlerin en çok karşısına çıkan anti-sosyalist argümanlardan biri insan doğası gereği bencildir ve bu yüzden de sosyalizm gerçekleşemez tezidir. Bu ay sayımızda bu konuyu irdeleyeceğiz.

Arkadaşınızla birlikte bir gemide olduğunuz ve bu gemiden kaçmak için sadece bir can yeleği olduğunu düşünelim. Bu durumda doğal olarak arkadaşımızı değil kendimizi kurtarmak isteriz. Ancak bunun sebebi doğamızdaki bencillik değil, hayvanların en temel içgüdüleri olan hayatta kalma içgüdüdür. Açık ki, bu örnekteki gemi çevresel faktörleri modellemektedir fakat burada asıl sorulması gereken sorular bu çevresel faktörler oluşmak zorunda mıdır, bu faktörlerin sebebi nedir veya bunların yokluğunda aynı senaryo gerçekleşir mi? Yazımızın kalan kısmını bir bütün olarak ele almak için bu sorular çerçevesinde ilerleyelim. Şunu belirtmeliyiz ki bu faktörler kapitalist üretim ilişkilerinin bir sonucudur. Gemi örneğine dönecek olursak bu örnekteki sorunun temeli yeterli can yeleği bulunmamasıdır ve bunun sebebi çevresel faktörlerin bu şekilde yapılandırılmış olmasıdır. Günlük hayatta da insanları bencilliğe iten koşullar kapitalist sistem tarafından biçimlendirilmektedir. Peki bu faktörlerin sebebi olan kapitalizme muhtaç mıyız? Bu sorunun cevabına ulaşmak için insanların içinde bulunduğu primatlar takımının davranışlarını inceleyerek veri elde etmemiz mümkündür.

Primatlar, hayatta kalmak için yaptıkları pek çok davranışı öğrenerek edinirler. Genellikle gruplar halinde yaşarlar çünkü primatların hayatta kalma stratejisi öğrenebilen hafızasını kullanabilen düşünebilen ve işbirliği yapabildiği bir biyolojik alt yapı ile şekillenmiştir. Bu nedenle insan sosyal olmaya mahkûmdur. Üretim, toplumsal olarak gerçekleştirilmek zorundadır. Üretim, toplumsal olduğundan tüketimin de toplumsal olması gerekir. Sonuç olarak bu koşulların sağlandığı sosyalist ekonomi biçimi sanılanın aksine insan doğasına kapitalizmden daha uygundur.

Bu cevap da üçüncü soruyu doğrular, yani sosyalizm varlığında aynı senaryo gerçekleşir miydi? Bu sorunun cevabı için insan doğasını ana konumuza geçerek bir de bencillik yönünden inceleyelim. İncelememizi daha iyi bir şekilde yapabilmek adına işe insan doğasını bencil olarak ele alan düşünceleri açıklamakla başlayalım. Günümüzde insan doğasının bencil olduğu görüşünün önemli bir dayanağı olarak İngiliz doğa bilimci Richard Dawkins'in "Gen Bencildir" kitabı görülür. Bu kitapta Dawkins kısaca insanların birer gen kopyalama makinesinden ibaret olduğu ve fedakarlığın sadece kan bağı bulunan bireylere (akraba seçilimi) yapılabileceğini iddia etmektedir. Ayrıca Dawkins'e göre bir popülasyonda başta bencil olmayan bireyler fazla olsa bile bencil olan bireylerin hayatta kalmak için gerekli besinleri toplayarak daha az zaman harcayacağından üremek için daha fazla zaman bulur ve bir süre sonra popülasyon tamamen bencil bireylerden oluşur. Yani bencillik genlerimize işlemiştir. Dolayısıyla herkes bencil doğar. Bu yaklaşım ortaçağdaki skolastik yaklaşıma çok benzemektedir. Yalnızca insan böyle yaratıldı, değişemizin yerini insan böyle evrimleşti ve değişmez almıştır. Bu genetik determinist anlayış Desmond Morris ve Edward Wilson benzeri bilim insanlarının savunduğu biyolojik determinist yaklaşımlar ideolojik savaş sırasında ortaya atılmış, bilimsel temeli zayıf olan tezlerdir. Lewonti'nin de dediği gibi "Bilim, burjuva ideolojisinin en temel meşrulaştırma mekanizmasıdır." Dawkins, gen tanımını ve Wilson'un davranışlarımızın genle sabitlendiği benzeri tezleri önemli bir dayanağı olan bencilliğin, genle aktarılabilirliği düşüncesi moleküler biyolojideki gelişmelerle birlikte büyük oranda yanlışlanmıştır. Bu gelişmeler fenotipte oluşan bu boyutta karmaşık bir bilginin genotipe yansımaları kalıtsallaşmasının mümkün olmadığını göstermektedir. Bu tarzdeki kaderciler anlayışların ortaya atılmasının temel sebebi bugünkü toplumsal, siyasi ve ekonomik yapıya ilişkin gerçekleri genetik kökenimize bağlama çabasıdır. Kültürel evrim ve toplum bilimlerini dikkate almadan hala ormanda yaşadığımız varsayımı ile hareket eden bu bakış diğer taraftan bolluk dönemlerinde komşu türlere dahi yiyecek

paylaşan kuzen türümüzü, adi şempanzeleri, görmezden geliyor.

Bu görüşe çok sayıda bilim insanının karşı çıkmasıyla beraber bunlardan en bilinenlerinden biri 1973-1998 yılları arasında Harvard Üniversitesi'nde zooloji ve biyoloji kürsüsünün başında olan Richard Lewonti'ndir. Lewonti'ne göre "DNA, kendini eşleyebilen bir moleküldür" sözü yanlış değildir. Fakat DNA eşlenmesi sırasında birçok farklı protein kullanıldığından DNA'nın eşlenme mekanizması, fotokopi makinesinde belge kopyalamaya benzetmek daha doğru olur.

Ayrıca Darwinizm'i kabalaştırarak, insanın doğuştan bencil olduğunu savunan biyolojik determinist düşüncelere karşı da olan Lewonti'ne göre Darwinizm'in, var olma çabasını sadece yetersiz bulunan doğal kaynaklar için verilen basit bir rekabetten ibaret olarak gören kabalaştırma, organizma ve çevre arasındaki ilişkinin karmaşıklığına dair güçlü kanıtları göz ardı eder.

Sanılanın aksine bencilliğin insan doğasında var olduğu görüşü, adeta kanun niteliğinde bir görüş değildir. Bilim dünyasında herkes tarafından kabul görmemiş, ciddi tartışmalara sebep olan ve kusurları bulunan bir teoridir.

İnsanın tarihsel sürecine baktığımızda da insanın bencil olduğu sonucunu çıkarmak için yapılacak basite indirgeme bilimsellikten çok uzaktır. Bu tarz anti-bilimsel tezlerle kendi hareketlerini meşrulaştırmaya çalışan liberal siyaset, bilimsel açıdan tıkanmış olup, katolik determinizminden medet umacak seviyeye düşmüştür. Bu çerçevede sistemden kaynaklı bencilliğin basit demagojik söylemlerle insan doğasına yükseltmek, elbette liberal hareketten beklenecek bir politik hamledir.

Sosyalist liseliler olarak biz; bilimin ışığını arkamıza almış olup, insanı bu seviyeye indirgeyen burjuva ideolojisi ve aracı haline gelmiş ve yozlaşmış bilime karşı, gerçek bilimi ve mantığı savunmaya devam edeceğiz.

Aydınlanma Okullarına Sen de Katıl!

Ülkemizin üzerine çökmüş karanlığı dağıtmak, aydınlık yarınları kurmak için yola çıkan **Aydınlanma Okulları**, memleketin bir çok noktasında liselilerle buluşmaya devam ediyor. "**İnsanlığın serüvenini anlamak**", "**Evrimi neden savunmalıyız?**", "**Nedir bu dünyanın düzeni?**", "**Karanlıklar nasıl aydınlanır?**" başlıklarında oturumları tamamlanan **Aydınlanma Okulları**'nın, 5. Oturumunda ise "**Başkanlığa nasıl bakmalı?**" konusu işlenecek.

“Hayır Komiteleri’nde” örgütlen!

Ülkemiz önemli bir dönemden geçmektedir. AKP iktidarıyla birlikte açılan süreç, katliamlar, iş cinayetleri, eğitim sistemindeki gerici dönüşüm, yolsuzluk ve baskıyla ilerlemiştir. Bütün bunlara rağmen kurulmak istenen rejim ayakları üzerinde duramamış, ülkede yaratılmak istenen gerici dönüşüm kriz yaratmaya başlamıştır.

Bugün gelinen noktada ise AKP, başkanlık sistemiyle birlikte oturamayan rejimi oturtmaya çalışmaktadır.

Katliamlar hız kazanacak, gerçilik hızla artacak, emekçilerin yoksullaşması ve sömürü yükselecektir.

Eğitim sistemi bilimsellikten ve laiklikten her geçen gün uzaklaşmaktadır. Başkanlıkla birlikte eğitim sistemi dindar ve kindar

nesiller yetiştirmenin aracı olacaktır.

Gençlik geleceksizliğe mahkum edilecek, tarikat ve cemaatlerin kucağına itilecektir.

Başkanlık varsa, geleceksizlik var!

Başkanlık varsa, laiklik ve özgürlük yok!

Geleceğimiz ve ülkemiz için “Başkanlığa Hayır” diyoruz!

Sosyalist Liseliler, mahallelerde, fabrikalarda, üniversitelerde kurulmaya başlanan “Hayır Komiteleri’ni” liselerde de kurmaya çağırıyor!

Dün karanlığa sırt çevirdik, bugün başkanlığa sırt çeviriyoruz!

“Hayır Komiteleri’nde” örgütlen!

Broşür
çıktı!

Laik ve
Bilimsel
Eğitim
Niçin
önemli?

Sosyalist Liseliler